Sygn. akt II Cz 485/15

POSTANOWIENIE

K., dnia 1 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wojciech Vogt

Sędziowie: SSO Marian Raszewski – spr.

SSO Barbara Mokras

po rozpoznaniu w dniu 1 września 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ż. i innych

przeciwko dłużnikom A. D., G. D.

w przedmiocie zażalenia A. D., E. D.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Jarocinie z dnia 7 maja 2015 r., sygn. akt I Co 207/15

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 485/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 maja 2015 r., sygn. akt I Co 207/15, Sąd Rejonowy w Jarocinie oddalił skargę A. D. i E. D. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jarocinie J. K. z dnia
6 lutego 2015 r. i 25 marca 2015 r. w sprawach akt Km 637/04, Km 1418/04, Km 206/04, Km 1586/07, Km 1033/07, Km 1285/06, Km 774/06, K. 38/08, którymi ustalono koszty postępowania egzekucyjnego.

Sąd Rejonowy ustalił, że przedmiotowe postępowanie egzekucyjne prowadzone było przez 12 lat. W tym czasie Komornik dokonał szeregu czynności egzekucyjnych, mimo znacznego oporu dłużników, a nawet dokonywania wielu czynności, które miały utrudnić lub uniemożliwić egzekucję np. przepisanie majątku. W wyniku sprzedaży w toku egzekucji dwóch nieruchomości, Komornik postanowieniem z dnia 6 lutego 2015 r. ustalił koszty egzekucji na kwotę 50.476,05 zł, w tym opłatę stosunkową z art. 49 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji na kwotę 48.532,05 zł. Na skutek skargi dłużników Komornik dokonał korekty opłaty stosunkowej i postanowieniem z dnia 25 marca 2015 r. ustalił ją na kwotę 42.190,92 zł. W ocenie Sądu I instancji, wyliczenie to zostało dokonane na podstawie i w granicach obowiązujących przepisów w/w ustawy. Zgodnie bowiem z art. 49 ust. l w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 15% wartości wyegzekwowanego świadczenia, co uzasadnia obciążenie dłużników tak ustalonymi kosztami egzekucji na podstawie art. 770 k.p.c. Nadto, z uwagi na to, że dłużnicy wnieśli także o obniżenie opłaty powołując się na swoją trudną sytuację materialną, Sąd Rejonowy ustalił, iż E. D. jest właścicielem lub współwłaścicielem nieruchomości o pow. ok. 3 ha, hali o pow. 700 m2 z zapleczem socjalnym, otrzymuje rentę inwalidzką w kwocie 630,60 zł, zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 206 zł, i alimenty w kwocie 268 zł miesięcznie. Zamieszkuje u syna w zamian za dożywocie. A. D. natomiast otrzymuje emeryturę z KRUS w kwocie

423,23 zł oraz jest właścicielem lub współwłaścicielem nieruchomości o pow. ok. 3 ha, hali o pow. 700 m2 z zapleczem socjalnym. Zgodnie z art. 49 ust. 10 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji podstawą uwzględnienia wniosku o obniżenie opłaty stosunkowej jest ocena przez sąd nakładu pracy komornika lub sytuacja majątkowa wnioskodawcy. W ocenie Sądu I instancji żadna z tych przesłanek nie zachodzi w niniejszej sprawie. Za takim wnioskiem przemawia duży nakład pracy komornika, który prowadził egzekucję przez okres 12 lat i podejmował w jej toku szereg czynności. Brak także podstaw, aby obniżyć opłatę ze względu na sytuację materialną dłużników, albowiem, dłużnicy nadal są właścicielami lub współwłaścicielami nieruchomości o pow. ok. 3 ha, hali o pow. 700 m2 z zapleczem socjalnym, a także pobierają świadczenia. Sąd Rejonowy zważył, że instytucja obniżenia opłaty winna mieć charakter wyjątkowy, bowiem w przeciwnym przypadku prowadziłaby do nadmiernej ochrony dłużnika, kosztem interesów komornika jako organu egzekucyjnego.

Zażalenie od powyższego rozstrzygnięcia złożyli A. D. i E. D., zaskarżając je w całości i wnosząc o uwzględnienie skargi.

W uzasadnieniu skarżący podnieśli, że w niniejszej sprawie nie ma podstaw do ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego, albowiem nie ma prawomocnego postanowienia co do udzielenia przybicia własności obu zlicytowanych nieruchomości. Skarżący podnieśli, że wierzyciel nie dysponuje tytułem wykonawczym względem małżonki dłużnika E. D.. Nadto skarżący zakwestionowali wysokość wyliczenia przez Komornika kosztów egzekucji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego i poczynione na ich podstawie rozważania prawne oraz uznaje je za własne.

Analiza akt sprawy wskazuje, że postanowieniem z dnia 12 września 2014r., wydanym w sprawie o sygn. akt I Co 711/04, Sąd Rejonowy w Jarocinie przysadził na rzecz nabywcy R. O. niezabudowaną nieruchomość o pow. 5,86 ha położoną w L. gm. Ż., dla której Sąd Rejonowy w Jarocinie prowadzi księgę wieczystą nr (...) za cenę 207.000 zł i stwierdził, że cena nabycia została uiszczona.

Postanowieniem z dnia 29 grudnia 2014 r. Sąd Okręgowy w Kaliszu Wydział II Cywilny Odwoławczy oddalił zażalenie dłużników A. D. i E. D. na postanowienie Sądu Rejonowego w Jarocinie z dnia 12 września 2014r., wydanego w sprawie o sygn. akt I Co 711/04.

Z kolei postanowieniem z dnia 12 lutego (...)., wydanym w sprawie o sygn. akt I Co 711/04, Sąd Rejonowy w Jarocinie przysadził na rzecz nabywcy R. O. nieruchomość oznaczoną geodezyjnie jako działki nr (...) o pow. 4,4400 ha położoną w L. gm. Ż., dla której Sąd Rejonowy w Jarocinie prowadzi księgę wieczystą nr (...) za cenę 116.550 zł i stwierdził, że cena nabycia została uiszczona.

Postanowieniem z dnia 9 czerwca 2015 r. Sąd Okręgowy w Kaliszu Wydział II Cywilny Odwoławczy oddalił zażalenie dłużników A. D. i E. D. na postanowienie Sądu Rejonowego w Jarocinie z dnia 12 lutego 2015r., wydanego w sprawie o sygn. akt I Co 711/04.

Powyższe wskazuje, że wbrew zarzutom skarżących, na dzień rozpatrywania niniejszej sprawy przysądzenie własności obu ww. nieruchomości jest prawomocne.

Jako niesłuszny należy uznać zarzut skarżących, że wierzyciel nie dysponuje tytułem wykonawczym względem małżonki dłużnika E. D.. W niniejszej sprawie bowiem obie nieruchomości stanowiły w dniu ich zajęcia własność G. D., który dopiero po tym dniu dokonał przeniesienia własności tych nieruchomości na A. D. i E. D., w konsekwencji czego, zgodnie z dyspozycją art. 930 k.p.c., rozporządzenie to nie wywarło wpływu na dalsze postępowanie egzekucyjne, co oznacza, że zbywca pozostał dłużnikiem i nie zaszła potrzeba uzyskania klauzuli wykonalności wobec nabywców przedmiotowych nieruchomości.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, należy uznać, że zasadnie Komornik Sądowy ustalił wysokość kosztów postępowania egzekucyjnego. Z sentencji ww. postanowień wynika, że suma uzyskana ze sprzedaży przedmiotowych nieruchomości wyniosła łącznie 323.550,00 zł, a zatem obliczenie opłaty stosunkowej w wysokości 42.190,92 zł (według wzoru x = y/1,15x) jest prawidłowe.

Dlatego należało zgodnie z art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzec jak w sentencji.